

Nr 34.

Af herr **Larsson, Jacob**, om anslag för beredande af tillfällig löneförbättring åt förrådsvaktmästarna vid fortifikationen.

I staten för fast anställda personalen vid fortifikationen äro tre förrådsvaktmästare uppförda med lön af 900 kronor för hvardera. Därjämte åtnjuta dessa vaktmästare förmånen af bostad om ett rum och kök.

Under år 1908 hänvände sig de tre nuvarande förrådsvaktmästarna i skrifvelse till chefen för fortifikationen med anhållan, att löneförbättring måtte åt dem utverkas. Af fortifikationschefen gjordes underdånig framställning i ämnet, men denna framställning fann Kungl. Maj:t enligt skrifvelse till arméförvaltningens civila departement den 23 december 1908 icke för det dåvarande föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. De af förrådsvaktmästarna till stöd för anhållan om löneförbättring anförda skälen, nämligen den rådande dyrtiden med dess stegrade priser å alla lifsförnödenheter, kunna svårligen fränkännas giltighet. Samma skäl hafva också utan motsägelse godtagits såsom tillräckligt vägande i fråga om löneförhöjningar, både stadigvarande och af mera tillfällig art, åt talrika grupper af ämbets- och tjänstemän inom andra statens tjänstegrenar. I infordradt yttrande öfver förrådsvaktmästarnes ofvan nämnda ansökan har äfven chefen för Göta ingenjörkår vitsordat, att en ökning i förrådsvaktmästarnes aflöningsförmåner vore både af behovet påkallad och med rättvisa och billighet förenlig, hvarför bemäde kårchef för sin del tillstyrkte, att förrådsvaktmästarna måtte, utöfver den i stat uppförda lönen, erhålla dels dagaflöning lika med distinktionskorpral efter 50 öre per dag, dels ersättning för ved och lyse med 100 kronor per år.

Till jämförelse torde kunna nämnas, att vid 1901 års riksdag, då lönen för förrådsvaktmästarna bestämdes till nuvarande belopp, lönen för de i fortifikationens stat uppförda tyghandtverkarne fastställdes lika

med lönen för förrådsvaktmästarne. Sedermera hafva likväl tyghandtverkarne tillerkänts dagaflöning med 2 kronor per dag, hvartill kommer fri ved och lyse samt två ålderstillägg å lönen. Det synes då icke vara obilligt, att de efter nuvarande förhållanden synnerligen svagt aflönade förrådsvaktmästarne, på hvilkas personliga egenskaper stora anspråk måste ställas, äfven måtte erhålla en nödvändig och lämplig förbättring af sina knappa lönevillkor. Till tjänstegrad äro förrådsvaktmästarne likställda med distinktionskorpraler, hvilkas aflöning med inberäkning af förplägnad, beklädnad m. m. torde kunna uppskattas till nära 900 kronor. Men distinktionskorpral kvarstår i denna ställning endast ett fåtal år. Förrådsvaktmästaren däremot är hänvisad att till 60 års ålder tjäna för sin knappa lön. Jämförelsen utfaller således äfven här till förrådsvaktmästarens nackdel.

Med det nu anförda tror jag mig hafva visat, att en löneförbättring åt ifrågavarande förrådsvaktmästare är af behovet påkallad. Beträffande formen för sådan löneförbättring torde de af chefen för Göta ingenjörkår föreslagna förmånerna af dagaflöning samt ersättning för ved och lyse hafva goda skäl för sig. Då därigenom en rubbning af fortifikationens stat blefve nödvändig, synes det emellertid mera lämpligt, om den önskvärda löneförbättringen för närvarande kunde anvisas såsom tillfällig. Bland diverse anslag å extra stat under riksstatens fjärde hufvudtitel har Kungl. Maj:t under senare åren äskat medel för beredande af tillfällig löneförbättring åt vissa andra befattningshafvare vid fortifikationen, och enahanda äskande göres äfven i detta års statsverksproposition. En dylik utväg att förhjälpa äfven förrådsvaktmästarne vid fortifikationen till en liten löneförbättring torde därför vara att föredraga. Enligt förut nämnde kårchefs förslag skulle löneförbättringen uppgå för hvardera af dessa förrådsvaktmästare till 282 kronor 50 öre per år. Det vill då synas, som om en tillfällig löneförbättring med 200 kronor åt en hvar af dem icke borde finnas obillig. Jag tillåter mig alltså hemställa,

att Riksdagen måtte för *beredande af tillfällig löneförbättring åt förrådsvaktmästarne vid fortifikationen* å extra stat för år 1912 bevilja ett anslag af 600 kronor.

Stockholm den 26 januari 1911.

Jacob Larsson.